

Vereenigingsgedachten.

Nu het Alg. Ned. Tandh. Verbond nog steeds niet tot stand gekomen is, acht ik mij gerechtigd nog even mijn stem te verheffen ten gunste van één groote tandheelkundige vereeniging.

Op het eerste Nederl. Tandheelk. Congres is de oprichting van een dergelijke vereeniging niet geschied, v.n.l. om twee redenen: 1°. Het Tandh. Genootschap zou daardoor aan zijn bestaan een einde gemaakt zien, 2°. Wetenschappelijke en standsbelangen kunnen niet samengaan.

Dit laatste argument is zeer sprekend; wanneer men de statuten leest van het N. T. G., de N. T. V.¹⁾, de V. v. N. T., de Rotterd. T. V., de H. Mond- en Tandh. V., de Arnh. T. V., want al deze vereenigingen hebben tot doel de beoefening der Tandheelkundige wetenschap en de behartiging der standsbelangen.

Het voornaamste, ik zou bijna zeggen, het eenige argument, waarop dus het voorstel tot oprichting van een groote vereeniging gevallen is, is de opheffing van het N. T. G. De andere tegen een groote vereeniging aangevoerde bedenkingen ga ik nu maar stilzwijgend voorbij, omdat ze van weinig beteekenis zijn en de meeste juist pleiten voor een groote vereeniging, bestaande uit afdelingen.

¹⁾ Het is den geachten schrijver zeker onbekend dat de Ned. Tandmeesters-Vereeniging reeds een half jaar ter ziele is.

Ieder van ons kent het beroemde artikel 5 van het H. R. van het Ned. Tandh. Gen. Dit zegt n.l.: „Het periodiek adverteeren en het plaatsen van reclames in dagbladen, tijdschriften als anderszins, wordt gerekend onvereinigbaar te zijn met het lidmaatschap van het N. T. G.”

Het Genootschap is dus van oordeel, dat de tandarts, die adverteert, hiermede een wandaad verricht. Immers men sluit de deuren van een vereeniging niet voor hen, op wier handelingen niets valt aan te merken. De leden van het G, kunnen dan ook volgens dat artikel niet collegiaal bejegenen hen, die naam, adres en spreekuren in een dagblad bekend maken. Toch doen zij dit wèl en bewijzen hiermede, dat adverteeren op bescheiden wijze ook in hun oog geen zondigen is tegen de waardigheid van den tandarts.

Door art. 5 H. R. te wijzigen in den geest van de N. T. V. en van de V. v. N. T. en ook art. 2 zoodanig te veranderen, dat ieder, die den titel van tandarts verkregen heeft, lid kan worden, zouden statuten en H. R. vrijwel gelijk zijn aan die van de beide andere vereenigingen en zouden de voor-naamste hinderpalen om tot fusie te geraken, uit den weg geruimd zijn.

Wanneer dan van het G. voorstellen uitgingen om tot die fusie te geraken, met dien verstande, dat de Leden van de N. T. V. en die van de V. v. N. T. hun lidmaatschap opzeiden en tot het G. toetraden, dan zou geen nieuwe vereeniging gevormd worden, maar slechts het G. een metamorphose ondergaan, waardoor niet alleen zijn bestaan, maar ook zijn bloei tot in verre toekomst verzekerd zouden zijn.

Moge dit denkbeeld de klove tusschen vóór- en tegenstanders van één groote tandheelkundige vereeniging zoo niet overbrugd, dan toch aanmerkelijk smaller gemaakt hebben.

E. C. SMITH.

BREDA, 12 Mei 1911.